

[Poul Sørensen.]

synspunkter og ud fra teoretiske synspunkter, og da var der et helt andet slag i arbejdet, når økonomiministeren kom på talerstolen, men det giver selvfølgelig ikke noget brød i skabet i dag.

Jeg vil forklare den højtærede økonomiminister, hvad det er, vi vil — det har været gjort af det ærede medlem hr. Ninn-Hansen; men jeg vil gerne yderligere føje et par ord til. Vi vil det samme, som Skive Folkeblad ønsker. Det er vist et blad, den højtærede økonomiminister kender noget til (*Økonomiministeren* [Bertel Dahlgaard]: Det er et dejligt blad!). Derfor skriver det også så fornuftigt, som det gjorde den 10. april i år. Nu beder jeg økonomiministeren lytte til, hvad det skriver. Jeg beder om tilladelse til et citat:

„En uges konflikt kan vel ikke koste samfundet noget afgørende, og den kan måske lade begge parter mærke, at et magert forlig altid er bedre end en fed proces. Men ret meget mere end en sådan „prøve-uge“ kan ikke tåles. . . .“

Jeg vil altså gerne bede den højtærede økonomiminister lægge mærke til, at det jo ikke er en tanke, vi griber ud af luften. Det er en tanke, som jeg troede også endnu var hos den højtærede økonomiminister personlig, men i hvert fald er den hos Skive Folkeblad, som det fremgår af denne leder. Man kunne tage endnu flere udtalelser frem; jeg skal imidlertid ikke bruge tingets tid dertil, men vil klart understrege over for den højtærede økonomiminister, at denne tankegang findes langt uden for oppositionspartierne. Det har været sagt, at vi før i tiden ikke har været enige på dette felt. Vi er imidlertid klar over, at det moderne samfund er så ømtåligt, at det ikke lader sig gøre at fortsætte med det, vi er vidne til i denne tid. Derfor tror jeg, at de røster, der i det radikale vælgerkorps rejser sig hver eneste dag om denne sag, skulle den højtærede økonomiminister lytte til; så var der ingen grund til at polemisere mod os på den måde, ministeren har gjort det i dag.

Jeg har gerne villet føje disse to ting til.

Jeg skal så kun sige til det ærede medlem hr. Hans Rasmussen og til den højtærede statsminister, at det ligger ikke skjult for noget menneske her i landet, at der ikke er overensstemmelse mellem vore synspunkter og arbejdsgivernes synspunkter. Det har vi diskuteret mange gange; de synspunkter, Arbejdsgiverforeningen har på dette område, er ikke det konservative folkeparti; vi arbejder ud fra andre synspunkter, end arbejdsgiverne gør det. Her har vi altså vor frie, selvstændige stilling, som vi har det på alle andre områder, når vi tager stilling i det konservative folkeparti.

Til allersidst vil jeg blot sige, at der kan stilles mange ting op, som den højtærede statsminister har gjort det. Den højtærede statsministers bestræbelser går ud på, at konflikten skal kunne klares, ved at de to parter selv forhandler sig til rette. Vi har nu altså strejke i 23 dage på disse for et samfund livsvigtige områder, og strejken skal vel fortsætte nogen tid endnu på transportens område. Det er vi imod, og derfor ønsker vi, at man hurtigst muligt bringer denne strejke til afslutning.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forespørgerne (*Ib Thyregod*): Kun en bemærkning til den højtærede statsminister. Det forslag til beslutning vedrørende strejkesituationen, som den 12. april blev fremsat af venstre og det konservative folkeparti, var, som det vil erindres, et forslag af alternativ karakter, idet der var tale om enten ophøjelse af mæglingsforslaget til lov eller nedsættelse af en voldgiftsdomstol. Det var naturligvis tanken, at man skulle se nærmere på, om det ville være det mest hensigtsmæssige at ophøje mæglingsforslaget til lov eller at etablere en voldgiftsdomstol. Det var en naturlig tanke, at dette forslag skulle behandles i et udvalg, men regeringspartierne forhindrede sagens overgang til anden behandling.